

VSF Sverige

Medlemsblad April 2015

Nu är det dags för årsmöte!

Det har gått ett helt år sedan förra medlemsbladet så nu har vi mycket att förmedla! I det här bladet följer dels en beskrivning av styrelsens arbete, dels rapporter om våra prioprojekt och från veterinärstudenter som gjort fältarbeten i utvecklingsländer samt en reseberättelse från en av våra medlemmar.

Vad har styrelsen jobbat med under det senaste året och vad väntar?

I handlingarna till årsmötet 2015, som hålls 23 april, finns korta versioner av verksamhetsberättelse och ekonomisk rapport och de finns på hemsidan (under inloggning för medlemmar). Här kommer lite mer beskrivningar av vad vi har gjort och vad som ligger framför oss.

Styrelsen

Under 2014 har styrelsen bestått av JK Larsson, ordf (vald 2014-2015), Elina Åsbjer, vice ordf (vald 2013-2014), Elisabeth "Lisa" Persson, kassör (vald 2013-2014), Johan Lindsjö, sekr (vald 2014-2015), Camilla Gustafsson Wallander, PR/Sponsoransvarig (vald 2013-2014), Lisa Schlanger, webmaster (vald 2014-2015), Kajsa Celanders, ledamot (vald 2013-2014), Johanna Lindahl, suppleant (vald 2014) och Markus Abrahmsén, suppleant (vald 2014).

Vid det kommande årsmötet blir det en del förändringar i styrelsen för några av de tidigare ledamöterna har fått förändrade livssituationer och kan inte fortsätta. På hemsidan och i nästa medlemsblad (ht 15) kommer vi att presentera den nya styrelsen.

Informationsarbete

Vår hemsida uppdateras och förbättras kontinuerligt. På Facebook har vi inte varit så aktiva men vi har nästan 800 som "gillar" VSF-Sverige där och i den nya studentgruppen (se nedan) har vi nu en som är särskilt ansvarig för Facebook-sidan framöver.

Svenska djurskyddsföreningen arrangerade ett seminarium i slutet av november då vi blev uppmärksammade dels genom att de inbjudna fick var sitt minhundsfadderskap som tack, och dels genom att en styrelseledamot från VSF-Sverige var närvarande och kunde svara på frågor om föreningen.

Vi var även representerade på mässan Djurliv i Karlstad i oktober, under Veterinärkongressen i Uppsala och vid Öppet Hus på Universitetsdjursjukhuset där deltagarna fick svara på frågor som gjorde att de blev uppmärksammade på minhundarnas arbete och därmed även VSF (se bild).

Vid ett viltseminarium i maj i Uppsala var vi medarrangörer och rapport från det, samt mer om aktiviteter involverande vilda djur, kommer i nästa medlemsblad.

Medlemmar och ekonomi

I slutet av 2014 hade vi 58 medlemmar och vi hoppas växa under 2015 eftersom vi redan har fått några nya medlemmar. Vi har i ökande grad fått gåvor och donationer från både privatpersoner och företag och det ger en god grund för fortsatt arbete under 2015. Triolab har varit huvudsponsor under 2014 men från 2015 kommer vi att ha tre huvudsponsorer, AniCura, ApoEx och Triolab, representerande olika verksamhetsområden.

Under diskussioner med sponsorerna har värdet av att ha 90-konto framkommit. Ett 90-konto granskas av Svensk insamlingskontroll (SIK), och är därmed en kvalitetsgaranti vid insamlingsarbete. Vi har därför börjat förbereda för det vilket bl.a. innebär att vi behöver ändra stadgarna så det finns med som en punkt på dagordningen till årsmötet.

I den ekonomiska redovisningen särskiljer vi nu föreningens egna resurser och de medel som är insamlade och därmed öronmärkta för projektstöd. Resultatet för 2014 blev ett överskott om knappt 1 200 kr och föreningens eget kapital uppgick vid årsskiftet till drygt 36 000 kr. I förvaltning, dvs. för användning till projekt fanns drygt 66 000 kr och mer har inkommit under början av 2015. Under årsmötet kommer vi att besluta om inriktningen för användningen av de resurserna, vilket styrelsen ska följa under 2015.

Prioprojekten

Vid årsmötet 10 april 2014 beslutades om prioriterade projekt till vilka resurser skulle fördelas utifrån dels gåvor, dels 40 % av medlemsavgifterna (utifrån val av medlemmarna). Fyra projekt valdes och tillgängliga resurser fördelades till respektive projekt. Grunder för tilldelningen var dels särskilt insamlade medel (t.ex. minhundfadderskap), dels en andel av de gåvor och donationer som vi fått under slutet av 2013 och början av 2014 och därtill en andel av medlemsavgifterna, utifrån medlemmarnas val. Projekten, utfallet under 2014 och preliminära planer för 2015 beskrivs kort nedan samt i längre rapporter för vissa.

Minhundar (läs mer om minhundarna nedan)

Stöd till veterinärvård och djurvälstånd för minhundar har vi tidigare förmedlat till både Kambodja och Irak. I Kambodja har det skett organisatoriska förändringar och i dagsläget är vi inte inblandade i den verksamheten men vi fortsätter i Irak där minhundsverksamhet bedrivs av brittiska MAG (Mines Advisory Group, www.maginternational.org). P.g.a. viss osäkerhet i möjligheterna för vårt engagemang har en del av de avsatta resurserna inte förbrukats under 2014 men överförs till 2015 och tillförs nya medel för vi hoppas nu kunna bli faddrar för en specifik hund hos MAG genom att sponsra de årliga omkostnaderna för just den hunden (exkl. personalkostnader).

Lilongwe Society for the Care and Protection of Animals (LSPCA) i Malawi

Till LSPCA i Malawi har vi bidragit med stöd på flera sätt, både med utrustning (bl.a. en klippmaskin som subventionerades av Lyckliga Fåret, se nedan) till klinikverksamhet samt till MFS-studier av sjukdomsförekomst hos gatuhundar i Lilongwe (mikroskop, snap-test mm) och humane education (se även nedan). De avsatta resurserna räckte inte riktigt, p.g.a. osäkerhet om vissa kostnader och det täcks enligt beslut av styrelsen från "potten". Samarbetet med LSPCA kommer att fortsätta genom det öronmärkta bidrag som AniCura ger till den verksamheten. Avtalsformulering och planering pågår för ett gatuhundsprojekt som omfattar kastrationer och rabiesvaccination.

Utbildning i östra Zambia

I samarbete med organisationen ZASP (med svensk bas, aktiva i östra Zambia) planerades en utbildningsinsats om djurhälsa. Den genomfördes i mars 2015 (se rapport nedan) och önskemål finns om såväl en uppföljning som en kurs till, för nya deltagare, så vi hoppas kunna fortsätta de aktiviteterna. Anslaget till utbildningsinsatsen kommer att delvis räcka även för en uppföljningsträff. ZASP har i flera år även sökt stöd för latrinbyggen vid de icke-statliga skolor som de stödjer i området. VSFs styrelse föreslår årsmötet att inkludera stöd till latrinbyggen (bli skitviktig!) så vi hoppas att det kan bli ett nytt prioritet.

Mjölkköoperativ i centrala och södra Zambia

Vi har haft problem med kommunikationen angående stödet till mjölkköoperativen i Zambia. Utbildningsinsatser har planerats utifrån en MFS-studie sommaren 2014 men har inte genomförts än. Vi hoppas dock kunna realisera det samarbetet under 2015.

Nya samarbeten

Utöver generellt stöd från huvudsponsorer och enskilda så har vi även börjat förbereda för mer riktat stöd i samarbete med företag eller andra föreningar. Under 2015 kommer AniCura t.ex. att stödja både minhundarna och kastrations- och vaccinationsprojekt i Malawi.

Under vintern har även diskussioner med Svenska djurskyddsföreningen påbörjats angående stöd till ett djurvälståndprojekt i Kambodja vilket vi kommer att rapportera mer om framöver.

Policyarbete

Vid förra årsmötet diskuterades föreningens gatuhundspolicy och rutiner för hur den skulle fastställas. Den processen är nu genomförd och policyn ligger sedan ett par månader tillbaka på hemsidan. Det finns fler områden som vi skulle behöva klargöra föreningens ståndpunkt inom så policyarbetet kommer att fortsätta.

Uppstart studentgrupp

Under hösten fick VSFs styrelse en ny hjälpare hand. Studenter med intresse för internationellt veterinärarbete har nämligen engagerat sig och startat upp en studentgrupp för att kunna hjälpa till med smått och stort.

Kajsa Celanders, studentrepresentant i styrelsen berättar; "Tanken är att vara en tillgång för styrelsen och organisationen. Tillföra med sådant vi är duktiga på; allt från att redigera layout på PR-material, åka på mässor och informera om organisationen eller kanske bidra med nytänkande för att utveckla organisationen. Till exempel har VSF nu, efter tips från studentgruppen, den populära betalfunktionen Swish för att enkelt kunna ge ett bidrag eller bli medlem. Vi vill helt enkelt bidra med allt vi kan för Veterinärer utan gränser!"

Ordförande JK Larsson hälsar studentgruppen hjärtligt välkommen in i organisationen och hoppas tillsammans med styrelsen på ett roligt och givande samarbete under det nya året!

Är du student och vill engagera dig i VSF?

Kontakta då studentgruppen!
studentgruppen@vsf-sverige.org

f.v. Johanna Johnsson, Kajsa Celanders, Sofia Daresjö (facebookansvarig), Rebecca Söderberg, Lydia Mitternacht och Erik Jönsson

Studenter träffade Johanna Lindahl

Johanna Lindahl från styrelsen för Veterinärer utan gränser – Sverige besökte VMF (Veterinärmedicinska föreningen) i Uppsala en trevlig tisdagskväll i oktober 2014! Det var bra uppslutning och härlig stämning när hon berättade om jobbet på den internationella forskningsorganisationen ILRI (International Livestock Research Institute). På bilden står Johanna längst till vänster med en grupp nyfikna frågvisa veterinärstudenter efter presentationen. Det blev en givande diskussion efteråt om veterinärt internationellt arbete, volontärprojekt och lite om Veterinärer utan gränser!

Johanna har också handledt veterinärstudenten David Melin under arbete med masteruppsats i Indien

Ett annat spännande sätt Veterinärer utan gränser har varit representerat internationellt under året är genom att några inom styrelsen är knutna till SLU och kan vara handledare för det examensarbete studenter skriver sista terminen på veterinärprogrammet. Johanna Lindahl, suppleant i styrelsen, har handledt David Melin i hans examensarbete. David ville ta reda på om man ser en skillnad i förekomst av juverinflammation hos mjölkkor i Indien om bönderna fått en hygienutbildning. Därför åkte han till Indien i tre månader under hösten -14. Här är Davids egna ord om upplevelsen och arbetet:

”Vi åkte till en stad som heter Guwahati i provinsen Assam, i nordöstra Indien. Vi var på plats i sammanlagt två månader. I området där vi arbetade hade mjölkbönder utbildats i hygienrutiner av en internationell organisation med lokalt kontor i staden. I stora drag bestod arbetet av att jämföra olika parametrar mellan bönder som fått utbildningen med bönder som inte fått den.

Vi var tre stycken som åkte och alla hade sina egna mål. Mina mål bestod av att jämföra förekomsten av mastit (juverinflammation), bakteriefynd, mjölkproduktion och mjölkningsrutiner hos tränade och otränade gårdar. Jämförelserna gällde mjölkkor. Under två månaders tid utvärderades förekomsten av mastit, samtidigt som vi även tog mjölkprover. Detta skedde vanligtvis på förmiddagen för att hinna med labbarbete på eftermiddagen. Labbarbeten skedde i ett statligt laboratorium i staden, där huvudarbetet var att stryka agarplattor för att dagen därpå identifiera vilka kolonier som växte.

Sammanlagt visade det sig att tränade bönder hade lägre frekvens mastit, och en ökad mjölkproduktion. Den ökade mjölkproduktionen visade på en signifikant skillnad, vilket tyvärr inte mastit-

frekvensen gjorde. Slutsatsen blev ändå att hygienträningen hade lett till positiva resultat för de bönder som deltagit i den.

Det var svårt och utmanande att jobba i ett annat land. Då det på plats inte fanns någon riktigt "ansvarig" var det vi själva som hade det slutliga ansvaret, vilket stundtals var betungande i ett land där engelskan inte är så utbredd som man kan tro. Många gånger hade vi problem med våra anställda som ibland inte höll vad de lovade och inte dök upp i tid.

Men det var även många positiva erfarenheter som jag tog med mig hem. Indien är generellt väldigt varma, trevliga och framförallt hjälpsamma. Gästfriheten är fantastisk och ett par gånger blev vi hembjudna till familjer som vi bara "mötte på gatan". Vi blev vid ett tillfälle även intervjuade av ett tv-team, vilket resulterade i att vi kom med i Indisk TV. Maten är precis som väntat helt fantastisk. För de som vågar finns mycket prisvärd "streetfood" som går att köpa lite var som helst inne i staden. Dock är maten väldigt flottig och det kan vara svårt att få tag på nyttig, lite lättare mat.

Det jag hade gjort annorlunda med denna erfarenhet bakom mig, är att läsa på mer i förväg om landets kultur och "hur man för sig". Det hade nog besparat mig en del stress tror jag. Och det hade nog också lett till att jag mött kulturen med ett mer öppet sinne. Så här i efterhand önskar jag också att jag inte hade tagit så "seriöst" på arbetet. Det kanske låter lite konstigt. Men om jag hade kunnat hantera problemen som uppstod lite mer "lätsinnigt" hade jag besparat mig själv många svordomar och mycket irritation. När man åker till ett annat land är saker och ting som de är, och det är helt enkelt lika bra att acceptera från dag 1 att problem kommer uppstå. Då gäller det bara att rycka på axlarna och säga "so what" istället för att hetsa upp sig.

De sista två veckorna åkte vi på semester till Nepal. Det var skönt att få lite "vanlig" semester efter allt jobb i Indien.

Sammanfattningsvis var resan mycket lärorik och framförallt lärde jag mig mycket om mig själv. "

Veterinärstudenterna Anna och Sandra åkte till LSPCA i Malawi

Sandra Johansson och Anna Gyllenhammar genomförde fältarbetet till sina examensarbeten i Malawi under hösten 2014. De åkte tillsammans till vår samarbetsorganisation LSPCA (Lilongwe Society for the Protection and Care of Animals) i Malawi för att samla material till sina mastersuppsatser. VSF Sverige bidrog under 2014 med stöd och utrustning till både LSPCA generellt och specifikt till de studier som Sandra och Anna genomförde. Bland annat bidrog vi med en klippmaskin som företaget Lyckliga Fåret (se nedan) subventionerade.

Sandras examensarbete undersökte förekomsten av infektiösa sjukdomar i Lilongwes hundpopulation. Hon ville även se huruvida prevalensen skilde sig mellan den frigående populationen och de hundar som hölls som husdjur.

Under några veckor bedrev LSPCA en kampanj för rabiesvaccinering där djurägare i området fick möjlighet att få sina hundar vaccinerade för rabies. I samband med vaccinationerna så samlade Sandra även in blod- och avföringsprover till sin studie. Hon upplevde att djurägarna var väldigt positiva till hennes studie och de stod till och med i kö för att lämna prover.

Sandras starkaste intryck från resan var alla möten med Lilongwes befolkning, framför allt barnen, och att se hur de levde i byarna.

Sandra samlade även in prover från den frigående hundpopulationen i samband med att kliniken åkte ut och kastrerade gatuhundar. Proverna analyserade hon sedan på kliniken med hjälp av snaptester och flotationsmetoden.

I studien såg Sandra att prevalensen av infektiösa sjukdomar var högre hos de frigående hundarna än hos husdjuren. Hon hade dock tyvärr ett för litet antal prover för att kunna få en statistisk signifikans i sin studie.

Annas arbete hade en annan vinkling. Hon ville undersöka kunskapen om och attityden till djurvälstånd hos skolbarn i Lilongwe. Detta i anslutning till två utbildningsprogram; Humane lessons (HL) och Animal kindness Clubs (AKC). Anna tittade dels på vilken baskunskap barnen hade innan och efter utbildningarna, men också på om det fanns koppling till kön eller tidigare upplevt våld i hem eller mot djur. Detta gjordes genom ett frågeformulär som barnen fick fylla i före och efter utbildning i djurvälstånd.

Anna skriver själv; "Resultatet visade att barnen oavsett kön lärde sig något

om djurvälstånd från båda utbildningsprogrammen, men de verkade ha lärt sig mer från lektionerna än från klubbarna. Många barn, oavsett kön, hade redan innan interventionen en bra baskunskap om djurvälstånd. En hög andel (93 procent) av både flickor och pojkar hade upplevt våld mot djur och ungefär hälften av dem hade upplevt våld i hemmet eller både våld i hemmet och våld mot djur."

Mycket från resan gav enligt Anna starka intryck. Ett av hennes starkaste intryck var mötet med barnen på skolorna eftersom att de var så otroligt glada och nyfikna och gärna ville vara med på kort. "Man blev (på gott och ont) hyllad av barnen som en slags superstjärna, de sprang efter en då man kom (med bil) och sprang sedan efter bilen då vi åkte, skrikandes "Wazungu, wazungu!" som ungefär betyder "viting" men ur en positiv bemärkelse".

När vi frågade Anna om vilka läroämnen hon har fått med sig från resan sa hon att det, trots stor fattigdom, finns helt fantastiska människor i det lilla landet.

Människorna mötte dem med öppna armar och att det finns folk i landet som kämpar för att djuren ska få en bättre tillvaro och som vill sprida kunskap om djur och ändra människors attityd till djur.

Mer om Annas arbete hittar du här; <http://stud.epsilon.slu.se/7612/>

MFS - Minor Field Studies

Anna, Sandra och David har alla sökt MFS (Minor field study) för att kunna genomföra sina projekt. Det är ett bidrag man kan söka från SIDA för att just kunna utföra forskningsstudier i fält. Varje år åker flera veterinärstudenter ut på spännande projekt över hela världen tack vare detta. I år bar det av till Malawi, Tanzania, Uganda, Indien, Mocambique och Zambia. Det är ett värdefullt sätt för att stimulera till internationellt veterinärarbete i utvecklingsländer.

Nedan följer en några sammanfattande ord om Nica som åkte på MFS hösten -14 till Tanzania;

Nica åkte till Tanzania för att närmare undersöka Rift Valley Fever-virusets epidemiologi. Som bas var Nica stationerad på landets lantbruksuniversitet Sokoine University of Agriculture Science i den lilla staden Morogoro, men åkte därifrån på olika fältresor för att samla prover. Med fokus på små, tama idisslare tog Nica blod- och svabbprov från får och getter i olika delar av landet och tittade på förekomsten av antikroppar mot viruset. Hon intervjuade även boskapsägarna om problematiken kring viruset.

Under sin resa och sitt projekt var Nicas starkaste intryck att se människors extremt olika livsöden. Genom dem tog hon med sig lärdomen att inte ta något i livet för givet. Och att alltid ha en plan E...

Mer om Nicas arbete hittar du här; <http://stud.epsilon.slu.se/7653/>

Vill du läsa mer om de olika MFS-projekten och vad alla studenter kommit fram till i sina studier? Alla arbeten publiceras i e-tjänsten "Epsilon" efterhand som de är granskade. <http://stud.epsilon.slu.se>

Universities Federation of Animal Welfare (UFAW) Animal Populations – World Resources and Animal Welfare

International Animal Welfare Science Symposium, Zagreb, Croatia 14-15th July 2015

I juli hålls ett symposium i UFAWs regi i Kroatien med temat *Animal Populations – World Resources and Animal Welfare* (www.ufaw.org.uk/zagreb2015.php).

Anledningen är att man bl.a. vill belysa hur vi människor, som tillsammans med våra tamdjur tar en allt större plats och använder alltmer av jordens resurser, påverkar såväl vilda som tama djurs antal och välfärd. Diskussionsämnen är hur resurserna kan fördelas mellan tama och vilda djur och hur vi kan kontrollera djurpopulationer, t.ex. för att förebygga sjukdomsspridning och främja biologisk mångfald, på ett djurskyddsmässigt acceptabelt sätt.

Symposiet kommer att lyfta vetenskapliga och moraliska frågor som VSF har stort intresse av. Det gäller inte minst i vårt arbete med olika internationella projekt, men även då vi utfärdar policys, föreläser eller svarar på frågor och remisser.

Tre svenska veterinärer kommer att presentera sina MFS-arbeten och undertecknad ser själv fram emot att få ta del av alla intressanta föreläsningar och diskussioner på plats. En av föreningens medlemmar, Anna Gyllenhammar (som beskriver sitt examensarbete ovan), har av styrelsen beviljats ett ekonomiskt bidrag till sitt deltagande i kongressen. Vi ser fram emot en rapport i kommande medlemsblad!

Johan Lindsjö, sekreterare, VSF

Mines Advisory Group och minhundar

Vid årsmötet i april 2014 berättade PA Bergström om den brittiska organisationen MAG International (Mines Advisory Group, www.maginternagional.org) och det arbete med minhundar som han har varit inblandad i under många år. MAG startade 1989 och har nu verksamhet i mer än 40 länder, där det finns landminor m.m. som resultat av beväpnade konflikter. I saneringen av minfält är hundar ett viktigt komplement till tekniska metoder och rekrytering, träning och hälsovård för hundarna är därför av stor betydelse.

I Irak är det uppskattningsvis 1,6 miljoner människor vars liv begränsas av landminor mm. MAG har varit verksam där sedan 1992 och är i dagsläget den enda organisation som jobbar i norra Irak. VSFs ordförande JK Larsson har i några år varit engagerad av MAG. Nedan följer en sammanfattning av hans senaste rapport från det arbetet.

Hela JK Larssons rapport kan läsas på <http://www.vsf-sverige.org/events/att-lasa/>

JK i Irak

I norra Irak och Kurdistan har JK Larsson jobbat på uppdrag av den brittiska organisationen MAG (Mine Advisory Group) med veterinärvård och utbildning inom deras minhundsverksamhet som har varit igång sedan 2012 då JK besökte området första gången. Utanför staden Shamschamal ligger lägret där detta projekt har sin bas och trots den oroliga situationen i Irak för tillfället med ISIS framfart anses ändå läget lugnt och personalens säkerhet stabil.

JK begav sig i slutet av september 2014 till Kurdistan för att under en vecka hjälpa till på fältet och efter mellanlandning i Istanbul kom han till slut till flygplatsen i Erbil och blev där upphämtad för att med bil göra sig redo för den dagslånga bilturen till Schamschamal. Väl framme i Schamschamal började planeringen av uppdraget som skulle göras. Minhundsverksamheten i Irak har aldrig råkat ut för en explosiv olycka och detta är tack vare den otroligt strikta planeringen och rutinerna som finns i organisationen och därför måste man som veterinär även göra allt för att minimera risken för misstag.

Följande tre dagar jobbade JK med att undersöka hundarna och man jobbar i organisationen med att förebygga så många åkommor som möjligt, dels för hundarna men även för organisationen. Detta betyder att man på plats ser över medicinförråden och skyddet mot olika typer av parasiter och virus. Hundarna vaccineras även mot rabies. Eftersom hundarna ofta byter miljö och utsätts för olika typer av djurkontakter vill man inte tumma på säkerheten.

Undersökningen av hundarna är i vanlig ordning från nos till svans där fokus är speciellt riktat på luktsinnet, slemhinnorna, ögon och hals. En infektion i något av dessa system kan för en hund i detta arbete vara förödande och kollas därför extra noga. Tandsten och plack är även ett stort problem och efter nedsövning av hunden kan plack tas bort och vissa molarer (de innersta kindtänderna) plockas bort vid behov. Även klorna klipps för att undvika att de bryts, något som annars skulle kunna ta upp mycket av hundens uppmärksamhet och störa dess fokus i det farliga jobb som den dagligen uträttar. Den gyllene regeln som man här jobbar efter är med andra ord att det är långt mycket bättre att satsa på att förebygga än att behandla.

Sista dagen tillbringades på en nystartad veterinärhögskola i området som främst inriktar sig på hundar. Detta med förhoppningen att minhundarna i sinom tid kan besöka flera olika vårdinrättningar ifall något akut skulle ske.

Att en vältränad hund kan röja upp till 1000 kvm på en dag talar för hur viktig minhundsverksamheten är i många delar av världen och så länge dessa djur arbetar kommer fler och fler bönder kunna odla sina grödor och barn kunna leka och springa som de vill utan risk för att trampa på rester från krig.

”Veterinary course” hos ZASP i Kakoma i östra Zambia

18-19 mars i år hölls en kurs för ”djurhälsokontaktpersoner” från två s.k. ”chiefdoms” i området Kakoma, norr om Lundazi i östra Zambia.

För ett 20-tal deltagare gick de två kursledarna, veterinärassistenter Lectern Malumbe och Juliet Kabucha från Ministry of Agriculture and Co-operatives, Animal Production and Health in Lundazi District, igenom viktiga djurhälsoaspekter. Programmet innehöll utfodring, rabies, en översikt om sjukdomar hos nötkreatur och får samt New Castle disease hos fjäderfä och vaccinationsrutiner för det. Under kursen åtog sig en av deltagarna att gå runt i de närliggande byarna och informera om New Castle-disease samt vaccinera alla fjäderfä. Ett praktiskt moment som ingick var kastration av tjurkalvar.

Deltagarna utvärderade kursen och de var huvudsakligen mycket nöjda, förutom ett par praktiska aspekter (ffa vattentillgång i förläggningen). Deltagarna önskade även en uppföljning av kursen och tyckte att kommande kurser borde vara en vecka långa.

Anna Edvardsson i Baan Unrak

Min upplevelse som volontär vid Baan Unrak Thai Animal Sanctuary-BUTAS

Jag och min sambo gav oss i höstas ut på vårt livs äventyr, en jordenruntresa. Vi hade planerat att vi skulle försöka hitta någonstans att volontärarbeta under resan, och jag hade turen att efter en del sökande hitta ett Animal Sanctuary som letade efter en veterinär till deras lilla klinik i Sangkhlaburi i nordvästra Thailand på gränsen mot Burma.

Jag tog kontakt med grundaren, Gemma, som började som volontär på skolan bredvid men började ta hand om gathundarna när hon såg deras utsatta situation och byggde upp Sanctuaryt på mark hon fått donerad från skolan.

Bara någon vecka innan vi skulle anlända fick jag reda på att Gemma behövde åka hem till Storbritannien och att de gärna ville att jag skulle komma så snart som möjligt. Detta var väl kanske inte riktigt vad jag hade väntat mig och jag blev väldigt nervös, jag skulle alltså bli lämnad som ensam veterinär utan annan ansvarig redan andra dagen där.

Som tur var fanns det andra volontärer på plats, varav en nyutexaminerad djursjuksköterska, Feike, som varit där några veckor och visste hur de viktigaste rutinerna på kliniken brukade fungera. De andra volontärerna hade koll på Sanctuaryt med de ca 30 hundar som bodde där och skulle matas, rastas och pysslas om vilket var väldigt tur så att jag och Feike kunde koncentrera oss på kliniken.

De första dagarna var ändå kaotiska. Allt var nytt. Kanske svårast av allt var språkbarriären, de flesta djurägare pratade ingen eller mycket dålig engelska och ingen av oss volontärer pratade thai eller burmesiska. För att lyckas få det mest fundamentala i sjukdomshistorien fick vi använda listor med de viktigaste orden översatta. När inte det räckte kunde vi ibland ringa en av lärarna på skolan som hjälpte oss att översätta. Hon var dock inte medicinskt skolad och vi hade ofta problem att förstå till och med hennes engelska så anamneserna var väldigt knapphändiga, och ofta var det teckenspråk som gällde.

Annat som var nytt var exempelvis alla läkemedel. De flesta som fanns på kliniken var donerade och de kom från precis hela världen, och det var väldigt få preparat som jag kände igen hemifrån. De flesta hade dessutom passerat utgångsdatumet. Det tog ett tag att läsa in sig på allt nytt. Även sjukdomsspektrat var annorlunda och bland annat parasitbördan var väldigt mycket större med skabb, löss, loppor och fästingar för att inte tala om förekomsten av parvovirus, rabies, valpsjuka, panleukopeni, TVT mm.

Kliniken var betydligt mer välutrustad än jag trott vilket var en glad överraskning. Det fanns platser för inneliggande patienter, operationsutrustning och möjlighet att ge dropp. Vad som saknades mest var diagnostikmöjligheter. Det fanns ett mikroskop men ingen möjlighet till bakterieodling eller att testa för rabies eller andra viroser. Vi hade varken blodprovsapparat, röntgen eller ultraljud, vilket jag i och för sig inte förväntat mig, men det hade förstås underlättat arbetet.

Kliniken var donationsbaserad och till för att erbjuda gatuhundar och djur till fattiga djurägare tillgång till veterinärvård. Lokala myndigheter stödde bland annat med rabiesvaccin. Något av det viktigaste kliniken gjorde var att erbjuda kastrationer för att försöka hålla populationen av gatuhundar och katter nere. Jag hade dock begränsad operationserfarenhet hemifrån och hade bara opererat katter tidigare. Dessutom var det helt andra mediciner för sövning av patienter som användes, ketamin var narkotikaklassat och fick inte föras in i landet. Det blev därför ett stort arbete i början att läsa in sig på de nya preparaten innan vi kunde göra den första sövningen. Som tur var hade Feike, vår djursjuksköterska, varit med när min föregångare hade använt preparaten, och var duktig på att passa narkos. Vi började till slut med en hankattskastration och en hund med en abscess som skulle dräneras, det gick bra och båda djuren vaknade snällt efter operationerna. Till katterna användes Zoletil och till hundarna Pentobarbital.

Efter två veckor kom Christiana, en veterinär från Tyskland som senast jobbat i Qatar med bland annat falkar och alpackor. Hon blev klar som veterinär 2008 och hade stor operationserfarenhet. Hon var dessutom väldigt intresserad av att dela med sig av sin kunskap vilket var perfekt för mig! Jag fick börja med att assistera när hon opererade och hon visade mig då hur hon gjorde och sedan fick jag operera och hon stod bredvid och assisterade, redo att hoppa in om det behövdes. Sista operationen jag gjorde var ett kejsarsnitt på en hund!

Det dagliga arbetet på kliniken bestod av morgon- och kvälls rond av ett varierande antal ineliggande patienter samt drop-in patienter med allt från vaccinationer till trafikskadade djur. Däremellan försökte vi klämma in kastrationer i den mån vi hade infångade patienter.

De första två veckorna jobbade jag och Feike ofta till sent på kvällarna, men det blev verkligen stor skillnad när Christiana kom och vi var två veterinärer och jag dessutom hade fått lite rutin och kunde hitta på kliniken. Det var självklart också väldigt bra att ha någon att diskutera fallen med. Det framkom att vi hade lite olika syn när det gällde antibiotika och hygien.

Vi bodde i volontärhuset som bara låg på andra sidan gatan från kliniken. Det var minst sagt enkelt boende men det var väldigt billigt, bara 100 baht (ca 20 kr) per natt och det låg väldigt lägligt till. Vi fick ett eget rum med dubbelsängsmadrass på golvet, en fläkt och myggnät. Det fanns nästan inga möbler alls i huset. Toaletten var i thai-stil och duschen hade endast kallvatten, vilket inte gjorde så mycket eftersom utomhustemperaturen låg runt 40 grader och det enda man längtade efter på kvällen var en kalldusch. Köket hade ett kylskåp och två gasplattor men det behövde vi inte använda eftersom vi fick gratis mat på skolan och barnhemmet. Personalen där tyckte att vi gjorde en god gärning för djuren och eftersom de ändå lagade mat till över 100 barn varje dag tyckte de att det var ett bra sätt att stödja vårt volontärarbete. Det var heller inte dyrt att äta på restaurang i stan, pad-thai (nationalrätten) på vårt favoritställe kostade bara 30 baht (6 kr).

Det var verkligen en fantastisk upplevelse att få arbeta vid kliniken och det gav erfarenheter och perspektiv som är svåra att få på annat sätt. Kontakterna jag knutit är också något jag värdesätter högt.

Slutligen måste jag säga att jag verkligen rekommenderar volontärarbete till andra äventyrslystna veterinärer och studenter! Är ni intresserade så vet jag att det i stort sett alltid finns behov av veterinärer, veterinärstudenter och djursjukvårdare vid BUTAS.

Anna Edvardsson

Lyckliga Fåret gav oss rejäl rabatt när vi köpte en klippmaskin till LSPCA i Malawi hösten 2014 och därför tipsar vi lite om deras tävlingar där man kan vinna klippmaskiner m.m.

En årlig tävling för dem som brukar anlita Lyckliga Fåret är att lämna synpunkter och därmed komma med i utlottning av vinster.

Se <http://www.lyckliga.nu/vinn-en-klippmaskin>

Ibland har de fototävlingar för bilder av djur och människor. Håll utkik på deras hemsida!

www.lyckliga.nu

Har vi din e-postadress?

**Hör av dig så kommer du med på
vår sändlista!**

**Är du redan medlem eller vill du bli
det?**

**Skicka in dina kontaktuppgifter via
formuläret på hemsidan!**

**Stöd vår verksamhet och bli
medlem!**

**250 kr för yrkesverksam,
125 kr för student och pensionär**

Bankgiro 695-9803

Swish 1234803987

Veterinärer Utan Gränser - Sverige
välkomnar alla intresserade på

Årsmöte

Torsdagen den 23 april 2015

Program

17.15 Enklare förtäring (smörgås, kaffe, kaka)
sponsrat av Triolab

17.30 Agneta Gustafson från MSD Animal
Health berättar om rabiesvaccinationsprojekt i
Serengeti, Tanzania

18.00 Presentation av veterinärstudenters MFS
projektarbete i södra Indien om skolbarns
attityder och kunskap kring rabies hos hund

18.30 Årsmötet börjar

*Efter avslutat årsmöte finns möjlighet till visning
av UDS smådjursklinik för de som är intresserade*

Mötet hålls på UDS Smådjursmottagning, det är skyltat från huvudentrén.
Anmälan till pr.sponsor@vsf-sverige.org senast 20 april om smörgås önskas. Ange
om du vill ha vegetariskt eller veganskt alternativ.

Motioner kan skickas till sekreterare sekr@vsf-sverige.org senast 2 april 2015.
Alla årsmöteshandlingar, inklusive dagordning, kommer att finnas tillgängliga på
hemsidan och kan beställas via sekr@vsf-sverige.org, från och med 2 april 2015.

Varmt välkomna!
Styrelsen i VSF-Sverige

Företag som vill stödja föreningen ombuds kontakta sponsoransvarig via mailadress

pr.sponsor@vsf-sverige.org

Välkomna till årsmötet 23 april 2015!

Veterinärer utan gränser - VSF - Sverige

Organisationsnr 802458-7308

www.vsf-sverige.org

info@vsf-sverige.org

Leta upp oss på Facebook! - Veterinärer utan gränser – Sverige